

Úsvit z výsosti

Tomáš Korčák

Zachariáš naplněn Duchem Svatým prorocky promluvil nad svým synem Janem (později Křtitelem): **A ty, dítě, budeš nazváno prorokem Nejvyššího, neboť půjdeš před Pánem připravit jeho cesty, aby dal jeho lidu poznání záchrany v odpuštění jejich hříchů, pro milosrdný soucit našeho Boha, v němž nás navštíví Úsvit z výsosti** (Žilka: z výsosti slunce vycházející; Pavlík: rozbřesk z výsosti), aby se ukázal těm, kdo sedí ve tmě a stínu smrti, a uvedl naše nohy na cestu pokoje. (L 1,76-79)

Ježíš je zde nazván jako *Úsvit z výsosti*. On nás již navštívil – tedy všude přináší osvětlení, světlo, povzbuzení, naději, vyvedení ze vší temnoty a pasivity. Přináší úsvit do našich životů, rozvinutí, rozpuk, růst, uvolnění, svobodu a otevření všeho, co bylo v nás pro hřích a temnotu uzavřené. Všechny stíny utíkají před světlem Pánovy přítomnosti.

Jeho přítomnost je jako rosa svítání, zemi mrtvých s ní zavlažíš! (Iz 26,19 B21) Světlo *Úsvitu z výsosti* přemáhá smrt, nemoci, rakoviny... Celá území, dříve známá temnotou smrti, budou nyní známá Božím životodárným jednáním. Lidé už nebudou pasivně sedět spoutáni strachem a temnotou a užírat se, ale rozvinou se do plnosti Božího potenciálu a kreativity (viz Kaz 4,5). Důvěrný, láskyplný vztah Ženicha a nevěsty způsobuje, že nejen Ženich, ale i nevěsta hledí a září jako *úsvit* (viz Pís 6,10).

Nejen v zakoušené Boží přítomnosti je *úsvit*, ale i v Duchem svatým oživeném Božím slovu (viz Iz 8,20). **Kam tvá slova proniknou, tam vzchází světlo, nezkušené nabývají rozumnosti.** (Ž 119,130 ČEP) Všechna zaslíbení, která vírou držíme, mají moc způsobit průlomový úsvit či rozbřesk. **A máme ještě pevnější prorocké slovo. Dobře činíte, že se ho držíte jako světla, které svítí v temném místě, dokud se nerozbřeskně den a jitřenka nezejde ve vašich srdcích.** (2P 1,19)

Zjevení Krista je tím nejdůležitějším, co v nadcházející době přichází. To nás uvádí na správnou cestu, která přináší pokoj a odpočinek. Zjevení vede ke krokům a konkrétnímu jednání. Zjevení nás vede na cestu. Nejde *jen* o správné myšlení, ale o to, abychom chodili v Božím povolání a pro každého z nás specifickém záměru. Též celé sbory objeví a naplní své společné specifické záměry Boží. **Stežka spravedlivých je jako záře úsvitu, září víc a víc, až do bílého dne.** (Př 4,18)

Čím více poznáváme Ježíše jako *Úsvit z výsosti*, tím více jsme oblékáni *mocí z výsosti* (viz L 24,49). Výsost jsou Nebesa a plnost všeho dobrého před Boží tváří.

Moc Boží je uvolněna, když *Úsvit z výsosti* prozáří všechna naše zklamání, prohry a porážky. Zármutek z minulosti nám již nesmí krást radost z Boží přítomnosti a radostné očekávání na Boží jednání v budoucnosti. **Je čas plakat a čas se smát, čas naříkat a čas poskakovat.** (Kaz 3,4)

Klíčovým slovem pro nás v této době je Žalm 110, který je často citován v Novém zákoně (Mt 22,43-44; Mk 12,36; L 20,42-43; Sk 2,34-35; Heb 1,13; Heb 10,12-13; 1K 15,22-28; srov.: Ef 1,20-23; 1Pt 3,22). Rozjímejte nad tímto žalmem a prostě Ducha svatého o zjevení.

Davidův žalm. Výrok Hospodinův mému pánu: Usedni po mé pravici, dokud nepoložím tvé nepřátele za podnož tvých nohou. Tvé mocné žezlo vyše Hospodin ze Sijónu: Panuj uprostřed svých nepřátel! Tvůj lid přijde dobrovolně v den tvého vojska v důstojné svatosti. Tvá mládež ti bude rosou z lůna úsvitu. Hospodin přísahal a nebude toho litovat: Ty jsi kněz navěky na způsob Malkisedeka. Panovník po tvé pravici srazí v den svého hněvu krále. Bude soudit národy, naplní vše mrtvými těly, srazí hlavu nad velkou zemí. Napije se z potoka na cestě, proto zvedne hlavu. (Ž 110,1-7)

O Kristu je řečeno: **On však přinesl jedinou oběť za hříchy a navždy usedl po pravici Boží, a nadále jen čeká, až jeho nepřátelé budou položeni za podnož jeho nohou.** (Heb 10,12-13) Jakým způsobem budou nepřátelé podmaněni? Pán vyše své mocné žezlo ze Sijónu, což je obraz církve (viz Heb 12,22-23). Žezlem moci je církev, která je plně ztotožněna s Kristem a vědoma si svého postavení uplatňuje Kristovu vládu a autoritu. Pán nám přikazuje: Panuj uprostřed svých nepřátel!

Následuje úžasné povolání jeho armády, která bude mít zvláště následující charakteristiky:

- lidé v ní budou mít poslušného a dobrovolného ducha,
- jejich okrasou bude svatost,
- prvním ovocem duchovních bojů bude mládež, která se poté také stane mocnou součástí této armády posledních dnů.

Podívejme se na různé překlady Ž 110,3:

- **Tvůj lid přijde dobrovolně v den, kdy pohotovost svoláš; v nádheře svatyně (svatosti; svatých) jak rosa z lůna úsvitu se objeví tvé mužstvo.** (ČEP)
- **Tvůj lid je velmi ochotný v den tvé síly (statečnosti; válečné výpravy) v posvátném skvělém šatě; z lůna jitřenky ti povstává rosa tvé mládeže.** (Bogner)
- **Lud tvoj je samá ochota v deň, keď povedieš svoje vojsko. Taká je tvoja mládež v svätej ozdobe ako rosa z lona rannej zory.** (Slovenský ekumenický preklad)
- **Tvůj lid bude přechoťný v den tvé vojenské síly; v svaté nádheře máš rosou z dělohy jitřní záře, svou mládež.** (Pavlík)

Tvá mládež ti bude rosou z *lůna úsvitu*. Ježíš jako *Úsvit z výsosti* zde zaslubuje zvláště probuzení mezi mládeží. Přicházející probuzení vroucí lásky k Ježíši vypůsobí úsvit v temnotách a stínech zklamání, únavy a porážek. Jedním z hlavních výsledků bude porození probuzení mládeže. To je i výzvou k našim modlitbám. Co tedy můžeš udělat pro toto probuzení? Rozvíjet vroucí, důvěrný vztah s Ježíšem a přimlouvav se!

Pokud mládež bude ctít svoje rodiče, dostanou se mnohem dále než jejich nedokonalí rodiče. Pokud za své rodiče vděční nebudou, jsou odsouzeni k opakování jejich chyb a k opětovnému hledání toho, co jejich rodiče již našli. Proto se modleme i za tuto kulturu cti v našich rodinách a církvích. Bůh Abrahamův, Izákův a Jákobův – tedy Bůh propojených generací - chce v církvi zlomit kletbu přehnaného individualismu západního světa.

Následují některá další zaslíbení o probuzení mládeže:

- **Všichni tvoji synové budou Hospodinovými učedníky a hojný bude pokoj tvých synů.** (Iz 54,13)
- **Hospodin, tvůj Bůh, obřeže tvé srdce a srdce tvého potomstva, abys miloval Hospodina, svého Boha, celým svým srdcem a celou svou duší a byl živ.** (Dt 30,6)
- **Toto praví Hospodin, který tě učinil, který tě formoval od lůna matky a bude ti pomáhat: Neboj se, můj otroku Jákobe, a Ješúruúne, jehož jsem vyvolil, neboť vyleji vody na žíznivého a bystřiny na suchou zemi; vyleji svého Ducha na tvé potomstvo, své požehnání na tvé potomky. A budou vzcházet mezi trávou jako topoly u tekoucí vody.** (Iz 44,2-4)
- **Potom se stane, že vyleji svého Ducha na každé tělo. Vaši synové a vaše dcery budou prorokovat, vaši starci budou mít sny a vaši mládenci budou mít vidění.** (Jl 3,1)
- **I stane se v posledních dnech, praví Bůh, že vyleji ze svého Ducha na každé tělo; vaši synové a vaše dcery budou prorokovat, vaši mladíci budou vídat vidění a vaši starci budou mívat sny.** (Sk 2,17)
- **Tak je Hospodin, jejich Bůh, v onen den zachrání, stádečko svého lidu. Jako drahokamy v čelence budou zářit nad jeho zemí. Jaká je jeho dobrota, jaká je jeho krása! Působí, že mládenci prospívají jako obilí a panny jako mošt.** (Za 9,16-17 ČEP)
- **Hle, synové jsou dědictví od Hospodina, plod lůna je mzda. Jako šípy v ruce hrdiny jsou synové zrození v mládí. Blahoslavený je muž, který jimi naplnil svůj toulec! Nebudou zahanbeni, až budou v bráně mluvit s nepřáteli.** (Ž 127,3-5)

- **Tvé potomstvo zdědí národy a osídlí zpustošená města.** (Iz 54,3)
- **Ti, kteří z tebe vyjdou, vybudují odvěké trosky, upevníš základy, které trvaly z generace na generaci** (*nebo: starobylé základy; základy mnoha generací*). **A nazvou tě tím, kdo zazdívá trhliny a obnovuje stezky k obydlím** (*doslova: aby se tam dalo bydlet*). (Iz 58,12)
- **Jejich potomstvo bude známé mezi národy a jejich potomci uprostřed lidí. Všichni, kdo je uvidí, uznají, že oni jsou potomstvem, které požehnal Hospodin.** (Iz 61,9)

Naše budoucnost je v našem potomstvu. **Je naděje pro tvoji budoucnost** (*nebo: tvoje potomstvo*), **je Hospodinův výrok.** (Jr 31,17) Proto uctívej Ježíše Krista jako **Úsvit z výsosti!**

Uzdravující vděčnost 2

Tomáš Korčák

V roce 2012 jsem napsal studii o vlivu vděčnosti na naše zdraví (<http://www.juda.cz/1581/uzdravujici-vdecnost/>). Dnes po čtyřech letech chci pokračovat a ještě více podtrhnout zásadní důležitost vděčnosti nejen pro naše zdraví, ale také pro zdravý rozvoj našeho života v jakémkoli ohledu.

Vděčnost rozhojňuje víru a uvolňuje Boží moc

Mnoho lidí by chtělo růst a upevňovat se ve víře. Když však odpovědi modliteb nepřijdou hned anebo jsou „pouze“ částečné, jsou nespokojení, reptaví a protivní. Existuje však Boží cesta, která vede do průlomů – a ta se nazývá **vděčnost!** Vděčnost nejen upevňuje a rozhojňuje naši víru, ale především nás skrze důvěru hluboko zakořeňuje do Krista. Buduje se pevná a krásná stavba našeho života s hlubokými základy.

Apoštol Pavel to popisuje následujícím způsobem: **Když jste tedy přijali Krista Ježíše, Pána, pak v něm žijte, zakořenění a budování v něm, upevňujte se ve víře, jak jste byli vyučeni, rozhojňující se v ní s děkováním** (*doslova: v děkování*). (Ko 2,6-7) Skutečná víra se projevuje vděčností a jen s vděčností můžeme ve víře růst.

Zde nacházíme i důvod stagnace víry některých křesťanů, anebo důvod jejich nevěry. Po modlitbách za uzdravení jsi prožil zlepšení, ale není to 100%? To je důvod chválit Boha a to je též cestou do úplného uzdravení. Nevděčnost a reptání je rysem západní společnosti této doby. Lidem neustále roste životní úroveň, ale také

paradoxně nespokojenost. Chceme mít vděčné děti? Pak také potřebujeme být sami vděční!

Vděčná spokojenost a spokojená vděčnost

Pavel klade na vnitřní spokojenost velký důraz – je totiž jedním z ukazatelů skutečné zbožnosti a zralosti: **Opravdu velkým pramenem zisku je totiž zbožnost, která se spokojí s tím, co má.** Nic jsme si přece na svět nepřinesli a je jasné, že si z něho také nemůžeme nic odnést. Máme-li však jídlo a oděv, spokojíme se s tím. Ti, kdo chtějí být bohatí, upadají do pokušení a do léčky a do mnoha nerozumných a škodlivých žádostí, které je vtahují do zkázy a záhuby. Neboť kořenem všeho zlého je láska k penězům; a někteří, kdo se po nich pachtili, zbloudili od víry a způsobili si mnoho bolestí. (1Tm 6,6-10)

Pohané (a někdy i žel křesťané) zmanipulovaní reklamou musí mít nejnovější, nejmodernější a nejmódnější výrobky. Proto potřebují stále více peněz a již jsou zataženi do kruhu žádostí a mamonu. Mamon se netýká jen bohatých lidí, ale často i méně majetných, kteří svoji hodnotu čerpají z vlastnění reklamou a chvilkovou módou určených věcí. Manipulující reklama vás přesvědčuje, že musíte mít (a to hned!) věci, které nepotřebujete a ani vás nenapadlo, že byste je měli potřebovat. Sice nějaké věci již máte, ale jste přesvědčováni, že musíte mít lepší a nové. To nemá konce a je to otroctví. Život nezáleží v tom, co vlastníme. Vděčná spokojenost jde proti duchu této doby a je rysem skutečných učedníků Ježíše Krista.

Nepotřebujeme vlastnit víc věcí, ale potřebujeme Boží přítomnost. Nespokojení otroci žádostí ukazují, že potřebují růst v důvěře ve vše naplňující přítomnost nebeského Otce, která je zbaví strachu, že jim bude něco chybět. Tak je to i popsáno v listu Hebrejům: **Žijte bez lásky k penězům, spokojeni s tím, co máte; neboť on sám řekl: „Nezanechám tě, ani tě neopustím;“ a tak s důvěrou říkejme: „Pán je můj pomocník, nebudu se bát; co mi udělá člověk?“** (He 13,5-6)

Životnímu stylu vděčnosti a spokojenosti je potřeba se učit. Někteří lidé musí učinit pokání ze své neustálé reptavosti – démon stěžování si z jejich jazyka bez upřímné lítosti neodejde. Pán nás chce naučit mít správné postoje jak v nedostatku, tak i v nadbytku. Spokojenost totiž nesouvisí ani s nedostatkem, ani s nadbytkem. Nespokojenost je hříšný postoj srdce, který nezávisí na okolnostech. Apoštol Pavel tento proces výchovy popisuje následovně: **Vždyť jsem se naučil být spokojen s tím, co mám. Umím se uskromnit a umím mít i nadbytek. Do všeho jsem zasvěcen: být sytý i hladový, mít nadbytek i nedostatek. Všecko mohu v Tom, který mne posiluje.** (Fp 4,11-13)

Nevděčnost zatemňuje

Klíčové slovo o nevděčnosti nacházíme v listu Římanům: **Boží hněv se zjevuje z nebe proti každé bezbožnosti a nepravosti lidí, kteří v nepravosti potlačují pravdu, protože to, co lze o Bohu poznat, je jim zřejmé; Bůh jim to zjevil. Jeho věčnou moc a božství, ačkoli jsou neviditelné, lze totiž od stvoření světa jasně vidět, když lidé přemýšlejí o jeho díle, takže jsou bez výmluvy. Ačkoli poznali Boha, neoslavili ho jako Boha ani mu neprojevíli vděčnost, nýbrž upadli ve svých myšlenkách do marnosti a jejich nerozumné (nebo: nechápavé) srdce se ocitlo ve tmě (doslova: bylo zatemněno). Tvrdí, že jsou moudří, ale stali se blázny. (Ř 1,18-22)**

Jak se tedy nevděčnost projevuje a co způsobuje:

- Nevděční lidé potlačují pravdu – jsou obklopeni Boží dobrotou a oni tuto pravdu nevidí.
- Nevděčnost způsobuje, že před Bohem nemáme bázeň a respekt, neuctíváme a neoslavujeme ho.
- Nevděční lidé upadli do marnosti, jejich mysl se hemží spoustou marných myšlenek.
- Jejich nechápavé srdce bylo zatemněno. I kdyby chtěli, tak nechápou Boží věci, protože cestou k chápavému srdci je pokání a poté vděčnost. Čtou Bibli a ničemu nerozumí, nechápou Boží vůli pro své životy, neslyší Boží hlas... Kráčí do stále větší temnoty.
- Jsou pyšní, nadutí a sebespravedliví. Myslí si, že jsou moudří, ale jejich hloupost stále roste. Dokonce mluví o své moudrosti, čímž leda dokazují svoje bláznovství.

Nepoznali, že jsem je uzdravil

Prorok Ozeáš popisuje zaslepené lidi, o kterých Hospodin říká: **Nepoznali, že jsem je uzdravil.** (Oz 11,3; *ČEP: Nepoznali, že já jsem je uzdravoval.*) Jsou to nevděční lidé, kteří byli uzdraveni (nebo třeba částečně uzdraveni), ale oni si neustále stěžují dále. Zřejmě žijí ze svých nemocí a potřebují stále o nich mluvit. Jejich sbírka nemocí je naplňuje jakýmsi podivným požitkem jako nějaké trofeje. Nevidí, že **jeho zraněním jsme byli uzdraveni** (1P 2,24).

Vděčnost otevírá oči

O člověku, který spoléhá na sebe nebo na druhé lidi, je řečeno, že **bude jako jalovec v pustině, neuvidí, když přijde dobro, usídli se na vyprahlých místech v pustině, v solné, neobydlené zemi.** (Jr 17,6) Věřím, že to je i velice přesný popis nevděčných lidí – mají zaslepené oči a nevidí přicházející dobro. Člověk pod tímto prokletím nevidí dobro, i když je jím obklopen!

Apoštol Pavel v jednom svém kázání řekl, že Hospodin **nepřestal sám sebe dosvědčovat tím, že činil dobro: dával vám z nebe déšť i úrodná období, vaše srdce sytil pokrmem a radostí.** (Sk 14,17) Lidé dnes zvláště v západním světě jsou účastni tolika požehnání, životní úroveň se za posledních 25 let tak prudce zvýšila, ale někteří to nevidí. Mají zastřené oči. I kdyby přicházelo ještě větší bohatství a požehnání, oni by to neviděli. Tato zaslepenost se projevuje a ještě více prohlubuje reptáním, nevděčností a kritikou.

Za touto slepotou je často pyšná přesycenost a žádostivost, která není nikdy spokojená s tím, co má. Přesně to popisuje Šalomoun slovy: **Nasyčená duše pošlape i med z plástve, ale hladové duši je všechno hořké sladkým.** (Př 27,7)

Ten největší projev tohoto prokletí je, že lidé nevidí dokonanou a nabízenou záchranu v Ježíši Kristu. Je tady tak úžasné dílo Kristova kříže a oni ho nechávají ležet ladem. To však platí i pro mnohé křesťany, v dědictví Kristova kříže není jen odpuštění hříchů. Potřebujeme plně vidět naše dědictví osvětlenými očima našeho srdce.

Podívejme se na opačný postoj, který otevírá naše životy pro požehnání a vidění Božího jednání: **Požehnaný je muž, který spoléhá na Hospodina a jehož nadějí je Hospodin. Bude jako strom zasazený u vody, zapustí své kořeny u potoka; nebojí se, když přijde žár, jeho listí bude zelené; neobává se ani v roce velkého sucha, nepřestává nést ovoce.** (Jr 17,7-8)

Vděčný člověk, který spoléhá na neviditelného a přece tak pevného a jistého Hospodina, je člověkem naděje. Důvěruje svému nebeskému Otci, proto se nebojí. Má hluboké kořeny ve svém srdci, skrze které čerpá život a povzbuzení, i když by procházel rokem velkého sucha. Nehledí na žár, ale vidí přicházející dobro od Hospodina a užívá si ho. Takový člověk nese trvalé ovoce. Není povrchní, ale je to hluboký člověk víry s rozvinutým vnitřním životem s Bohem. Je to člověk děkování a chvály.

Test tvojí vděčnosti

Chci vám položit dvě otázky, které ukazují, jak jste vděční:

1. *Děkuješ Bohu za všech okolností?*

Apoštol Pavel vyzývá: **Ve všem vzdávejte díky (ČEP: za všech okolností děkujte), neboť toto je pro vás Boží vůle v Kristu Ježíši.** (1Te 5,18) Vždy existuje mnoho důvodů k děkování, vždyť víme, že těm, kteří milují Boha, **všechny věci spolu působí k dobrému** (Ř 8,28). Vděčnost je Boží vůle pro tvůj život. Neexistuje situace, ve které bys Bohu nemohl děkovat. To nás otevírá pro

Boží jednání a řešení problémů. Nemusí to však být podle našich představ. Vděčnost je obět', což znamená, že nás často něco stojí! Proto Asaf prorokuje: **Ten, kdo obětuje obět' díky, ten mě oslaví.** (Ž 50,23) Potřebujeme mít otevřené oči, abychom jako David vyznávali: **Požehnán budiž Hospodin, jenž den co den nás zahrnuje dary, a jenž je naše spása.** (Ž 68,20 Fischl)

2. Děkuješ Bohu za všechny lidi?

Pavel v jiném dopise pokračuje v další výzvě k děkování: **Především tedy prosím, aby se konaly prosby, modlitby, přímlyvy a děkování za všechny lidi.** (1Tm 2,1) To znamená děkovat i za všechny protivné lidi, se kterými se setkáváš, a dokonce i za ty, kteří tě nenávidí a proti tobě bojují. Bůh nás často vychovává skrze vztahy s druhými. **Jako se železo ostří železem, tak člověk ostří tvář svého bližního.** (Př 27,17; *SNC: Železo se ostří železem, charakter se vytváří v jednání s druhými.*) Tento verš platí pro všechny vztahy, avšak kontextem tohoto verše jsou především vztahy v manželství. Problematictí lidé okolo nás jsou určeni k našemu růstu a Bůh očekává, že na ně budeme správně reagovat (chce nám vždy v tom pomoci). **Hospodin všechno udělal pro svůj účel** (*doslova: odpověď*), **i ničemu pro zlý den.** (Př 16,4) Jaká je tvoje odpověď na všechno, čím procházíš?

Vděčnost uvádí do Boží přítomnosti

Chci zakončit tím nejdůležitějším v našem životě – Boží přítomností. Je to více než jen nějaký libý pocit. Je to vědomí Boží přízně a blízkosti v našem duchu. Je to tak skutečné a přitom nenahmatatelné. Více než popsat, se to musí zakusit. Nejde však jen to občas zakusit, ale v tom chodit. A tomu se postupně učíme. Je to důvěrný vztah s naším Pánem.

Děkovný žalm. Hlahol Hospodinu, celá země! Služte Hospodinu s radostí, předstupte před něj s jásáním. Vězte, že Hospodin je Bůh, on nás učinil, a ne my sami sebe. Jsme jeho lid, ovce jeho stáda. Vejděte do jeho bran s děkovnými písněmi (*B21: Do jeho bran vejděte s děkováním*), **na jeho nádvoří s chválami! Vzdávejte mu chválu, dobrořečte jeho jménu, protože Hospodin je dobrý, jeho milosrdenství je věčné a jeho věrnost od pokolení do pokolení.** (Ž 100)

Do Boží přítomnosti, před Boží tvář vstupujeme skrze vyjadřovanou vděčnost. Nevděčnost vede do prázdného náboženství bez moci k proměně. Děkování je cestou do Boží moci a je i naší cestou. Anebo ne?

„Příliš mnoho z nás nežije své sny, protože žijeme své strachy.“

Les Brown

Radostné manželství

Pete Game

ÚVOD

Před tím, než probereme sedm hlavních témat, která jsou k vybudování zdravého manželství potřeba, podíváme se na několik faktů, které se týkají pozadí manželství. V postoji společnosti vůči manželství a v jejím pohledu na ně došlo totiž v posledních třiceti letech k významné změně a ani církve neušla jejímu vlivu a infiltraci.

Když někdo před třiceti lety připravoval lidi pro manželství, jednalo se většinou o svobodného muže a svobodnou ženu, kteří se chtěli vzít, či příležitostně se brali starší lidé, kteří oba ovdověli, nebo ovdověl jeden z nich a druhý byl celý svůj život svobodný. Sňatky rozvedených lidí nebo lidí, kteří žili s někým na hromadě, byly velice řídké.

V současné době se jak v církvi, tak ve světě změnilo tolik věcí, že je potřeba klást si nové otázky. Jako vedoucí místního sboru musíme posoudit, zda si dnes můžeme vzít kohokoli bez ohledu na jeho minulost, nebo zda musíme každou jednotlivou situaci prozkoumat ve světle Písma.

Pozorování: Ze zkušeností víme, že většina lidí, kteří přijdou a žádají, abyste je oddali, netouží na prvním místě podřídit své touhy vašemu potvrzení i případnému směřování a vedení, spíše vyhledávají váš souhlas a podporu. Když s nimi souhlasit nebudete, můžete se tak jako vedoucí ocitnout v těžké a bezvýchodné situaci.

Na tomto místě uvádím sedm oblastí, kterým musíme věnovat pozornost, pokud toužíme po tom, aby naše manželství bylo úspěšné a přinášelo naší rodině a našim přátelům radost a potěšení.

1. DUCHOVNÍ OBLAST

Za prvé si musíme uvědomit, že manželství je záležitostí jak fyzickou, tak i duchovní. Přečtěte si, prosím, Efezským 5:15-33. Tato pasáž poskytuje velice jasný popis toho, jaký vliv má náš duchovní stav na naše manželství. Každý z nás potřebujeme žít v moci Ducha svatého, abychom se mohli proměňovat do takového člověka, jakým máme být. V minulosti jsme mohli mít všechna možná zranění, odmítnutí a komplexy, avšak pro to, jak jednáme dnes, nejsou nijakou omluvou. My se skrze naši víru v Ježíše a moc Ducha svatého můžeme změnit a stát se takovými, jakými nás Bůh chce mít, to je přece dobrá zpráva evangelia.

Jako muži musíme převzít zodpovědnost za stav našich manželství a uvědomit si, že jsme neustále zapojeni do duchovní bitvy. Naučte se podřizovat se Bohu a vzpírat se ďáblu, vyhnat ho skrze modlitbu a půst z našich manželství a rodin. Choďme v lásce k našim manželkám, aby se mohly stát takovými, jakými je chce

Bůh mít. To jim přinese svobodu a pomůže jim to respektovat naši autoritu v manželství. Musíme budovat, nikoli ovládat a kontrolovat.

Akce: Pro ty, kteří jsou již ženatí, by bylo dobré, aby přemýšleli a hovořili o jakýchkoli problémech, které jim brání, aby mohli ve svém manželství povstat. Hledejte, zda nejsou ve vaší minulosti nějaké záležitosti, které je potřeba vyřešit, aby se věci mohly změnit a ten začarovaný kruh prolomit.

Co se týká mužů, kteří se plánují ženit, navrhuji, abyste se posadili s vaším vedoucím sboru nebo nějakým zkušeným křesťanským poradcem a dovolili mu klást vám otázky týkající se vaší minulosti, obzvláště v případě, že už jste ženatí byli, nebo jste s někým žili na hromádce. Důvodem je to, že my všichni si neseme různé zátěže z minulosti, a je mnohem jednodušší se s nimi vypořádat před manželstvím než po svatbě. Pokud to neuděláme, je naprosto jisté, že se v našem novém manželství vynoří a způsobí problémy. (Viděl jsem to mnohokrát a je to velice bolestivé.)

2. KOMUNIKACE

Často si spolu v manželství povídáme, avšak klíčové je, zda pouze slyšíme, nebo skutečně nasloucháme. Kdysi jsem slyšel, že rozdíl mezi komunikací mužů a žen je jako číst noviny. Na titulní a zadní straně jsou „**Obrovské titulky a obrázky**“, zatímco uvnitř jsou stránky plné „**veřejných oznámení**“. Muži jsou jako titulky na přední straně, žádné podrobnosti. Ženy jsou jako ty vnitřní stránky se spoustou informací a nejmenších podrobností.

Před námi jako před manželem a manželkou stojí veliký úkol, totiž naučit se tyto rozdíly překonávat. Musíme naslouchat jeden druhému a naučit se skutečně spolu komunikovat, dokázat si sdělovat, jak se cítíme a co si myslíme. Mít rozdílné názory a pohledy není špatné. Je však potřeba se naučit, jak se s našimi rozdílnostmi vyrovnat a nějak se dohodnout. Snažíme se nerozčilovat se a neobviňovat toho druhého.

Pamatujte se, že některé věci se nedají probírat před dětmi a že budeme muset vypnout televizi, počítače a telefony a věnovat si plnou pozornost. Také se budeme muset naučit pomáhat svému partnerovi vyjádřit své pocity tím, že se ho budeme citlivě ptát. Špatná komunikace většinou vede k tomu, že problémy mezi manžely spíše narostou, než aby se umenšovaly.

3. ODPUŠTĚNÍ

Skrze naše postoje, slova a činy snadno může docházet mezi manžely k různým nedorozuměním a zraněním. Stejně snadné je zamést je pod koberec. Takovéto věci však později, když se stane něco dalšího, vyplavou na povrch a vytvoří další problémy. Písmo nás učí, že manželé se mají navzájem milovat. Muž má být ve vedení a milovat svou ženu jako Kristus miluje církve (viz Efezským 5:18-31).

Lásku vyjadřujeme našimi postoji, slovy a skutky. Jedním z aspektů lásky je, že vždycky odpouští. Odpuštění je volba, kterou můžeme učinit bez ohledu na to, zda ta druhá osoba uzná, že udělala chybu. Pocitům návrat do normálu většinou trvá déle.

Odpuštění má čtyři aspekty:

- Od Boha, když činíme pokání ze špatných postojů, slov nebo skutků.
- Od ostatních lidí, když jsme jim ublížili a požádáme je o odpuštění.
- Můžeme se rozhodnout, že odpustíme druhým, kteří nám ublížili, a požehnáme jim, přestože oni svou chybu neuznají, ani nás nepožádají o odpuštění.
- Na základě výše uvedených bodů musíme také odpustit sami sobě a požádat Boha, aby nás uzdravil ze všech zranění a odmítnutí a obnovil naši duši (mysl, vůli a emoce).

Varování: Při vstupu do manželství i kdykoli potom musíme zajistit, abychom si nenesli jakékoli neodpuštění vůči komukoli (současné ani minulé), jinak to bude mít vliv na naše vztahy a zablokuje to odpovědi na naše modlitby.

Citát: „Neodpuštění je luxus, který si nemůžu dovolit.“

4. RODINA

Tuto oblast probereme jen stručně, neboť dnes je vše mnohem komplikovanější, než to bylo před třiceti lety.

Bible nás učí, že když se dva lidé vezmou, opustí své rodiče a začínají nový život. Musíme své rodiče ctít, avšak musíme se od nich i oddělit a začít náš vlastní život. Rodiče by měli podporovat a pomáhat, nikoli však ovládat a kontrolovat. Velice snadno se můžeme stát na svých rodičích příliš závislími.

Další věcí jsou děti. Než se vezmete, musíte si spolu pohovořit o tom, jak si svou budoucí rodinu představujete, a sjednotit se na nějakém plánu. Děti jsou darem od Boha, naším úkolem je tudíž milovat je a vychovávat je tak, aby samy mohly poznat Boha. V některých kulturách vládnu v rodinách děti více než rodiče. Jako manželé se musíte sjednotit na tom, jak budete své děti vychovávat.

V dnešní době však musíme zvažovat ještě další věci. Lidé přicházejí k Ježíši, jsou spasení a chtějí se oženit či vdát; někteří spolu žili už předtím a mají děti. Jiní mají děti s různými partnery a nyní si berou někoho, kdo má také své děti. Tady bude potřeba hodně úsilí a péče, protože takové děti se budou cítit nejistě, odstrčeně a možná zmateně, zvláště když se stýkají i s druhým biologickým rodičem.

Když se berou starší lidé, kteří se předtím rozvedli nebo ovdověli, budou muset řešit další komplikace, jako například jak se chovat k dospělým dětem svého partnera. Jako manželé se budou muset dohodnout, kolik času a úsilí budou

věnovat svým rozšířeným rodinám, protože vstoupili do nového manželství a spousta věcí se změnilo. Děti by měly vědět, že váš nový manžel (vaše nová manželka) je vaší naprostou prioritou. Pro každého to bude veliká změna, která může vyvolat potenciální napětí. Proto je potřeba ji řešit tak, že si o každé situaci spolu pohovoříte a dohodnete se na nějakém závěru.

5. PRÁCE, CÍRKEV, VOLNÝ ČAS

Tyto tři oblasti jsou všechny pro život velmi důležité, pokud však nebudou v rovnováze, mohou vyvolat napětí a stres, a dokonce způsobit i rozdělení. Mnozí lidé jsou ovládáni potřebou vydělávat peníze, a jejich manželství a rodina tak trpí jejich nepřítomností. Ježíš nám dal jasný pokyn, abychom nejprve hledali Boží království (dejte Boha ve všem na první místo), a On se postará, abychom měli vše, co potřebujeme.

Musíme být přesvědčeni o tom, že Bůh nám může dát práci, kterou budeme mít rádi a která zajistí naplnění našich potřeb, zároveň při ní budeme mít dostatek času na naši rodinu a na službu ve sboru, a ještě zbude čas na odpočinek. Úplně stejně snadno může naše manželství i rodina trpět tím, že trávíme příliš mnoho času v církvi nebo na volnočasových aktivitách. Rovnováha je naprosto zásadní věcí a my ji musíme v našem manželství vybudovat.

6. FINANCE

Před třemi lety jsem četl jakýsi průzkum rozvodovosti v USA. Hlavním důvodem rozvodů byly uvedeny „peníze“. V dnešní době má na celém světě mnoho lidí finanční problémy, jejichž důvodem jsou nezaměstnanost, inflace a život nad poměry. Mnoho rodin je pod tlakem zabezpečovat své děti tak, aby měly to, co mají ostatní, a necítily se odstrkované a opomíjené.

A je zde i další tlak, kterému se musíme naučit odolávat. Zastaralé hodnoty typu: „Když na to nemáme, nemusíme to mít“ jsou dávno zapomenuty. Reklama nás učí, jak snadné je pro nás platit nízké měsíční splátky, přičemž už nám nevysvětlí, kolik za ty roky zaplatíme na úrocích. Půjčit si peníze není hřích, avšak musíme být opatrní, k jak vysokým částkám se zavážeme. **Pamatujte si, peníze jsou dobrým služebníkem, ale strašlivým pánem.**

Než se vezmete, bude užitečné otevřeně prodiskutovat vaši finanční situaci, jako příjmy, výdaje, pravidelné závazky i jakákoli vaše případná zadlužení. Z Bible se můžeme o financích mnoho naučit a vy se budete muset shodnout i na tom, jak budete svými penězi ctít Boha.

Ti z vás, kdo ovdověli, rozvedli se či vstoupili do manželství po tom, co žili s někým jiným, budou muset věnovat čas vyřešení věcí ohledně financí a majetku včetně hypoték, půjček, důchodů a nemovitostí (nezapomeňte na dluhy a kreditní karty). Další věcí je prohovorit budoucí dědictví, které zanecháte jeden druhému a vašim dětem „Kde není závěť, tam jsou příbuzní“!!!

7. SEXUÁLNÍ VZTAH

Žádné vyučování o manželství by nebylo úplné bez sebemenší zmínky o sexuálním vztahu. Jako křesťané bychom měli zachovávat sexuální vztah pouze a jenom v rámci našeho manželství. Hodnoty dnešního světa se změnilly a vše je přijatelné. My však nesmíme dovolit, aby nám tento svět diktoval, jak se máme chovat.

Pro mnohá manželství byl a je sex zdrojem velikého potěšení a naplnění, ruku v ruce s požehnáním v podobě dětí. Jiní mají krásný sexuální vztah, avšak z různých důvodů děti nemají. Jsou však i tací, kteří kvůli různých problémům (emocionálním, duchovním nebo fyzickým) radost z krásného sexuálního vztahu nikdy nezakusili. V takových případech vzniká pak obrovské napětí mezi oběma manžely. (Chtěl bych vás opravdu povzbudit, abyste se s tímto problémem nesmířili a vyhledali pomoc, předně u vašich vedoucích. Nepospíchejte hned do světa.)

Sexuální vztah je jak fyzický, tak duchovní, proto musíme prozkoumat svou minulost. Bible říká, že jestliže máme s někým sexuální styk, jsme s ním spojeni (stáváme se jedním tělem), to znamená, že to má na nás oba duchovní vliv. Z toho důvodu se musíme modlit a prosit Boha, aby nás osvobodil z vlivu všech našich minulých sexuálních vztahů. (Pokud se jednalo o styk mimo manželství, musí být součástí modlitby i pokání z tohoto skutku.)

Pokud máte ve vašem manželství problémy se sexem, promluvte si o tom spolu a dohodněte se, co byste mohli podniknout, aby se situace změnila. Pokud se hodláte brát (na věku nezáleží), bude třeba, abyste si pověděli, jaká máte očekávání, a také jaký způsob antikoncepce budete používat.

My **manželé** se musíme snažit zajistit, aby naše manželky byly šťastné a naplněné, a to nejen sexuálně, ale ve všech oblastech života. Manželství je partnerství navržené v nebi, avšak má být realizováno na zemi v moci Ducha svatého.

Statistiky nám říkají, že více než 40% manželství končí rozvodem, u druhých manželství je procento ještě vyšší. Být křesťanem není žádnou zárukou, avšak skrze modlitbu a společné úsilí můžeme v manželství zakoušet takovou radost, jakou Bůh pro nás zamýšlel. Když to bude potřeba, prostě o pomoc.

Produced by Pete Game Share Christian Fellowship www.sharecf.org (Poznámky založené na proslovu v Jeseníku, Česká republika)

**„Kdybys věděl, kým tě Bůh stvořil, abys byl,
nikdy bys nechtěl být někým jiným.“**

Bill Johnson

„Nenech svou minulost diktovat tvou budoucnost.“

Bill Johnson

„Co pěstujeme ve své mysli, se stane součástí toho, jak žijeme.“

Danny Silk

Jak vykládat zjevení

David Dreiling

Vykládat zjevení se lze naučit a současně je to dar. Mezi oběma částmi je neostrá hranice. Čím víc se toho naučíš, tím víc funguje dar. Pro někoho je to snadnější, ale naučit se to může každý.

Co rozumím pod pojmem výklad zjevení? Znamená to udělat duchovní odhad, nebo **zhodnocení přirozených i duchovních faktů**. Není to pouze na základě duchovních věcí. Zahrnuje to i přirozené údaje. Když vykládám nějaké zjevení, hodně informací, kterými se zabývám, se týkají toho, jaký je to člověk. Jak vypadá? V jakém je citovém rozpoložení? Co má za sebou? Je mladý nebo starý? Je slabý nebo silný? Při výkladu zjevení hrají velkou roli přirozené údaje. Proto se dá něco naučit. Ale je to také dar, protože kromě těchto přirozených zjevení mám ještě takový pocit, který získám tím, když si kladu otázku: „Bože, proč tyto věci sděluješ takovýmto způsobem?“

Takže současně probíhají dvě věci. Dívám se na toho člověka a svou myslí hodnotím, kdo to je a proč asi cítí to, co cítí. A současně se ptám Boha: „Co říkáš Ty? Ke komu mluvíš?“ Takže rozmlouvám s Bohem a současně vyhodnocuji svou myslí. Musíte porozumět tomu, jak se oba tyto aspekty doplňují. Pokud vyhodnocujete pouze myslí, tak děláte jenom to, co psycholog. Pokud hodnotíte pouze tím, že se ptáte Boha, uniká vám spousta důležitých informací. Kdybychom všichni byli velmi silně prorocky obdarovaní, mohli bychom ignorovat přirozená fakta. Ale já osobně zjišťuji, že ty přirozené údaje jsou velice užitečné.

Uvedu příklad. Přejde ke mně člověk a řekne: „Měl jsem sen. V tom snu jsem hrál fotbal. Hra byla velice intenzivní, blížila se poslední minuta utkání a já jsem dal ten rozhodující gól. A byl jsem velice oslavován. Davy mě zdravily a potom mě pozdravila řada významných lidí. Věděl jsem, že jsem udělal, co jsem měl udělat.“ Teď se na toho člověka dívám a je to sedmdesátiletá paní. Vyhodnocuji to a říkám: „Možná ten sen znamená, že Pán má pro tebe ještě něco velmi důležitého, něco, co bude pro něj velice cenné. A bude to užitečné pro tělo Kristovo. A když to uděláš, budeš za to oceněn. Nevím, jestli tu odměnu dostaneš tady anebo v nebi. Protože z toho snu nepoznám, oč jde. Nemyslím, že budeš v životě hrát hodně fotbal.“ Takže takto bych to vyhodnotil.

Ale teď, dejme tomu, člověk s tímto snem je skvělý atlet a vím to o něm. Už na základní škole byl hvězdou. A teď pracuje v továrně a je velice nešťastný. Když myslím na ten sen mohu říci: „Třeba má Pán pro tebe nějakou jinou práci, pro kterou jsi mnohem víc obdarovaný a ke které se mnohem víc hodíš. Možná ti Pán chce dát signál, že před tebou stojí nějaká oblast, ve které ti dává schopnost uspět. Dáš gól a získáš korunu. Tedy jdi za těmi věcmi, které jsou ve tvém srdci, věcmi, které tě baví. (Protože fotbal ho vždycky bavil.) Sen bych zde vykládal takovýmto způsobem.

Možná bych mohl jít ještě o krok dál a třeba bych mu řekl něco takového: „Uvažoval jsi někdy o tom, že by ses stal profesionálním fotbalistou?“ Třeba by řekl: „Zrovna tuhle jsem myslel na to, že bych vstoupil do klubu v našem městě. Možná bych to měl zkusit v národním mužstvu. Byl jsem velmi dobrý ještě na střední škole.“ A já bych mu řekl: „Já nevím, ale třeba ten sen znamená tohle.“

Vidíte, jak kombinuji přirozené a duchovní informace? Vidíte, že to není přesná vědecká disciplína. V případě té staré dámy na základě snu vůbec nevím, co by měla dělat. Nevím, jestli dostane odměnu na zemi nebo v nebi. V případě toho muže si nejsem jistý, jestli se to týká fotbalu, nebo nějaké jiné věci, pro kterou se dobře hodí. Můžu mu dát jenom to, co vím. Často to bude velice všeobecné. To konkrétní musí zjistit on sám. Takže první pravidlo je dospět k hodnocení na základě přirozených i duchovních informací.

Druhé pravidlo je **jít od všeobecných ke konkrétním věcem**. Často přijde zjevení a my tam rozeznáme nějaký konkrétní symbol. Například miska nebo kalich s červenou tekutinou může znamenat Kristovu krev. Máme pocit, že musíme říct, co znamená ten konkrétní symbol, ale já navrhuji, abyste ve svém myšlení postupovali od toho nejvšeobecnějšího směrem ke konkrétnímu.

Když poslouchám, jak mi někdo vykládá svůj sen nebo vidění, nejdřív položím tu nejzákladnější otázku: „Má to být pozitivní, nebo negativní věc? Jak ses při tom snu cítil? Byl povzbuzující nebo ses bál? Vypadalo to jako varování?“ Vycházejte z toho všeobecného smyslu, co se tím asi sděluje? A na základě toho všeobecného dojmu si klad' otázku: Je to od Boha? Nebo ten člověk snil o něčem, co zatěžuje jeho mysl? Třeba má ten člověk velké problémy v manželství a usíná s velkými starostmi o svoji rodinu a možná proto je ten sen tak znepokojující. Snažím se tedy získat všeobecný pocit a snažím se to redukovat do zásad a základních pojmů.

Takže když ten člověk dává při fotbalu gól, říkám si, že to znamená úspěch v nějaké těžké situaci nebo v nějaké soutěži. Nesnažím se přemýšlet, co znamená gól ve fotbale, snažím se ty obrazy převést do pojmů, které naše mysl snadno uchopí. Jděte od všeobecného ke konkrétnímu. Získáte-li určitý všeobecný dojem z toho snu nebo vidění, je to dobré. Dostanete-li i ty konkrétní věci, je to lepší. Ale není to vždycky nutné. O těch všeobecných věcech můžeme mít větší jistotu než o těch konkrétních. My bychom chtěli mít jistotu i v těch konkrétních věcech, ale přesně tady se dostáváme do problémů.

Dám vám úkol. Joel měl včera v noci sen. To je pravda. V tom snu měl dojem, že k němu Bůh promluvil, protože sen skončil tím, že se probudil. Měl pocit, že někdo, koho zná, se dopustil cizoložství. Nebyl si jistý, kdo to byl, ale měl dojem, kdo by to mohl být. A v tom snu ten člověk činil pokání. Váš úkol zní: Co bys s takovým snem udělal ty, kdybys ho měl a probudil se?

Třetí pravidlo: **Začni s tím, co vypadá jako nejjasnější a nejsrozumitelnější. Jdi od jednoduchému ke složitému**. Bůh si nemyslí, že jsme všichni tak chytrí, a nemá v úmyslu nás mást. Myslí si, že jsme docela prostí. Takže když nám chce

opravdu něco sdělit, zpravidla to říká jednoduše. Vycházejte z toho, co vypadá pravděpodobně a rozumně.

Potřebuji nějaký příklad. Marek mi včera říkal o muži, který měl v kapse klíče. Tyto klíče vytáhl z kapsy a jeden po druhém je dával Ježíši. Marek se nad tím zamyslel a říkal si: Co ty klíče znamenají? Klíče mohou představovat mnoho věcí. Marek myslel takto: Klíče mohou reprezentovat místa v životě toho člověka, která byla uzamčena. Jeden po druhém je dával Ježíši. To je jednoduché, to se mi líbí. Líbí se mi to proto, že je to jednoduché. Mohli bychom vymyslet spoustu složitých vysvětlení toho, co ty klíče znamenají. Ale mně se líbí, že je to jednoduché. Je to správný výklad? Na to se nedá odpovědět. My ten výklad musíme vyhodnotit a zeptej se, jestli je to uspokojivé. Rezonuje to nějak v našem duchu?

Mám za to, že věci, které jsou jednoduché, rezonují víc, než ty složité. Možná, že důvod proč nikdo přesně nerozumí knize Zjevení je ten, že symboly v něm použité, jsou tak složité. Každý výklad knihy Zjevení, který jsem slyšel, je nápadně složitý. A tak můj závěr je vždycky: „Možná. Může to tak být. Později uvidíme.“

Pravidlo číslo čtyři: **Používejte knihy.** Na to, jak funguje výklad zjevení, existuje pravidlo první zmínky. Abyste mohli vykládat Bibli, musíte používat Bibli. Mnoho symbolů používaných v Bibli je v Bibli také vyloženo. Když k nám Bůh mluví skrze sny a vidění, je to často v souladu se symboly, které jsou v Bibli. Bůh k nám mluví skrze sny a vidění a Bůh k nám mluví skrze Bibli. Soustavně používá určité symboly, které jsou, alespoň do určité míry, v Bibli zjeveny.

Teologové užívají pravidlo první zmínky. To znamená, kdy je tento předmět poprvé zmíněn v Bibli. Tato první zmínka zpravidla vrhá světlo na jeho význam. Samozřejmě to není úplně neměnné pravidlo, ale obecně se považuje za dobré. Máte v podstatě na výběr dvě věci. Můžete se naučit nazpaměť celou Bibli a budete tak přesně vědět, kde je které slovo v Bibli zmíněno poprvé. Já raději používám literaturu. Tyto věci už byly vytvořeny. Existuje například kniha „*Výklad symbolů a typologie*“ od Kevina Connera. Obsahuje biblický výklad asi tří nebo čtyř set biblických předmětů. (*Doporučujeme též knihu od Jamese W. Golla: Vidoucí z Vydavatelství Juda - pozn. ed.*)

Vezměme si třeba barvy. Co myslíte, že znamená bílá? Čistota, svatost. Co černá? Hřích, smrt, zlo. Co modrá? Duch svatý. Co červená? Tohle je chyták. Viděl jsem koně, byl červený a vzal pokoj ze země. Červená znamená válku. Nevěstka Rachab měla z okna zavěsit rudou šňůrku. Červená znamená bezpečí a ochranu. Je napsáno: Veźmĕte krev beránka a natĕrete jí veřeje. Červená znamená posvěcení. Kristova krev je červená. Červená je těžká otázka. Musíte se rozhodnout, jestli je to karmínová nebo červená nebo ještě jiná... Je to složité. Purpurová je Království, jantarová znamená slávu. Vzpomeňte na Ezechiele, který se dostal do nebe a viděl Boží slávu v tomto světle. Hnědá je pokora, hlína, země, základ. To všechno se nedá naučit z paměti. Ale je dobré mít knihu, ve které to najdete.

Proberme rychle čísla. Jedna - jeden Bůh. Dvě - dva svědkové. Tři - trojice (Otec, Syn, Duch svatý). Čtyři - číslo země: sever, jih, východ, západ. Čtyři roční období. Čtyři živly: oheň, voda, země, vzduch.

Můžete trochu odhadnout a pochopit, jak se dá naložit s některými symboly ve snu. Podle mého názoru nikdo doopravdy neví, co to je výklad. Není tedy chyba, když má člověk nějaký názor. Mnoho problémů je z toho, že jsou lidé přesvědčeni o svém výkladu. Mluvme třeba o vidění, které měla ta sestra na začátku. Řekla, že viděla kalich naplněný krví a přinesla výklad. Já nevím. Myslím, že to bylo správně, mám na tuto věc určitý názor, ale váhám to říct s určitostí. Věřím, že hodně problémů s prorockou službou v Čechách by se vyřešilo, kdyby lidé zůstali u názoru a netvrdili to s určitostí. To platí i pro Ameriku. Lidé za mnou pořád chodí a chtějí, abych jim vykládal jejich vidění, a já nikdy neříkám: „Znamená to tohle.“ Vždycky říkám: „Podle mého názoru by to mohlo být tohle.“ Chci to nechat otevřené a to z několika důvodů.

První důvod - já to opravdu nevím. Bůh je mnohem chytřejší než já. Později často zjišťuji, že názor, který jsem měl, se musí trochu poopravit. Druhý důvod - nechci, aby kdokoliv spoléhal na můj výklad. Lidé mohou jednat na základě toho, co já si myslím, že to znamená. Ale chtějí to oni. „Měla jsem sen, že si vezmu Billa. Davide, co si myslíš, že to znamená?“ (Odpověď z pléna: „Že Bill bude mít problémy.“) To byl velice krutý příklad.

Lidé za mnou často chodí a mluví o tom, že se jim zdálo, že mají nové zaměstnání. Doufají, že řeknu: „Opusť zaměstnání a běž do služby v církvi.“ To je výklad, který chtějí slyšet. Nikdy nechceme, aby lidé měli důvod nějak jednat na základě výkladu, který jsme jim řekli. Chceme jim dát pouze informaci, která jim může pomoci, nebo je může ovlivnit směrem k rozhodnutí, které musí udělat naprosto zodpovědně sami. Takže když jde o výklad zjevení, mějte názor dlouho před tím, než budete mít jistotu. Dovolte, aby ta jistota vznikala postupně. Později budeme mluvit o tom, na základě čeho můžete při výkladu zjevení dojít k jistotě.

Dejme tedy tomu, že máte názor. Názor se často může proměnit v jistotu v rozhovoru. Mluvte o tom. Přemýšlejte o tom. Mějte rozhovor s tím, kdo měl to zjevení, hovořte o tom se svými přáteli. V průběhu toho získáte větší jistotu. Ale i tak to není exaktní vědecká disciplína. Tvrdím toto: Můžeš si být jakkoliv jistý, nakonec však musíš udělat závěr, že nevíš. Je to fér, pokud si zachováš pozici, že to nikdo doopravdy neví. Někdo to jenom předstírá, aby vypadal duchovněji než jiný. V této pozici se vyhnete spoustě problémů. Dovolme Bohu, aby byl Bohem, ať jeho místo nezabere naše hodnocení.

Ted' nová oblast. Pro mě je velice užitečné rozumět tomu, jaký druh zjevení bývá **symbolický** a jaké zjevení bývá **doslovné**. Budu mít větší jistotu ohledně těch zjevení, která jsou doslova, než u zjevení, která jsou symbolická. Je mnohem těžší rozumět symbolům, než rozumět doslovné řeči. Takže zde řeknu některé výroky, které vycházejí z mé vlastní zkušenosti. Nepřináším vám nyní přímo biblickou studii. Bible je plná zjevení, ale není plná zjevení o tom, jak se zjevením zacházet.

Vytvořil jsem určitou škálu. Na jednom konci je symbolický výklad a na druhém doslovný. **Sny** jsou nejsymboličtější. Sny jsou nejsložitější a nejtěžší na výklad. To neznámá, že někdo nemůže dostat doslovný sen, ale takové doslovné sny jsou vzácné. Většina snů je symbolických. Přichází za mnou mnoho lidí a říká: „Měl jsem sen, že ten a ten zemřel.“ Stalo se to někomu taky? Nikdy jsem nezažil, že by někdo, kdo zemřel ve snu, doopravdy zemřel. Prostě se to nestalo doslova. Když tedy ke mně někdo přijde a řekne, že měl sen, že Bob zemřel, zpravidla to vykládám tak, že Bob bude mít těžké období a bude muset zemřít sobě. Nebo někdy může být namísto vidět ten sen jako varování, že se něco na Boba chystá a měli bychom se modlit, aby se to nestalo. Lidé za mnou přicházejí a třeba se jim zdálo, že Tomovi uříznou nohu. Nebo že měl nehodu. Tom doposud nehodu neměl, ani mu nohu neuřízli. Buď je to symbolické, nebo je to varování. Málokdy to bývá doslovné. Občas může být sen doslovný.

Vidění jsou často symbolická. Zatímco sny jsou skoro vždy symbolické, vidění jsou symbolická často. Někdy se vidění uskuteční tak, jak jste to viděli, ale ne vždycky. Další jsou **dojmy**. Dojmy mohou být doslovné. Jsou častěji doslovné, než vidění. Mám-li dojem, že tady sedí muž, který je v depresi, pak to není nic symbolického. Je doslova v depresi. Nemusím to vyhodnocovat, je to tak, jak to vypadá. Mám-li dojem, že Bill má problémy, i když je odsud pět set kilometrů, budu to považovat za co nejdoslovnější a hned se za něj budu modlit. Ještě doslovnější než dojmy je **vnitřní hlas**, a na konci stupnice je **slyšitelný hlas**.

Vidíte, jak je užitečné vědět, co bývá zpravidla symbolické a co bývá zpravidla doslovné. Když za mnou někdo přijde a říká: „Zdálo se mi, že si vezmu Billa,“ nemyslím si, že si vezme Billa. Ať pro ni Bill znamená cokoli, je zde nějaké propojení. Pokud však někdo slyší hlasitě akusticky svými ušima Boží hlas: „Ty si vezmeš Billa,“ tak bych řekl, že si ho pravděpodobně vezme. Zjistil jsem, že když Pán slyšitelně mluví, tak to, co říká myslí vážně. Když byl Ježíš pokřtěn, sestoupila na něj holubice a z nebe zazněl hlas: „Toto je můj milovaný syn, ve kterém mám zalíbení.“ V tom nebyla žádná symbolika. Bůh to myslel doslova. Většina z nás akustický Boží hlas neslyší často. Ale mnozí z nás můžeme slyšet to, čemu říkám vnitřní Boží hlas.

Dám příklad: Řídili jste někdy auto? Proti vám jede jiné auto a skoro jako byste slyšeli, jak vám Duch říká: „Pozor!“ To je symbolicky. Jde o to, že když znáte, jakým způsobem Bůh mluví, můžete se rozhodnout, nakolik to bylo symbolické nebo doslovné, a to hodně pomůže, když s tím pak jednáte.

Když se prorocká služba rozvíjí, často to začíná sny a viděními. Lidé mají dojmy. Lidé však mají sklon trochu to posunout směrem k tomu hlasu. Když třeba mají nějaký dojem, řeknou: „Bůh ke mě promluvil.“ Mají ve své mysli nějakou představu a řeknou: „Viděl jsem očima.“ Když k nim Bůh mluví vnitřním hlasem, řeknou: „Slyšel jsem, jak Bůh promluvil.“ Pro pastory je vhodné zjistit, jak to bylo přesně. „Opravdu k tobě Bůh mluvil akusticky? Tak, jak teď s tebou mluvím já? Slyšel jsi jeho hlas stejně, jako slyšíš můj hlas?“ On může odpovědět: „No, úplně tak přesně ne, jako slyším tebe.“ „Co jsi tedy slyšel? Takže jsi to slyšel v mysli?“

„Ano, asi něco takového, už tomu rozumím.“ Klad'te otázky. Zjistěte, co opravdu mají na mysli. Proroci umí své vlastní zjevení přehánět.

Další, co chci zmínit, je Boží pohled na zjevení. Dejme tomu, že k vám někdo přijde a dá vám zjevení. Na toto zjevení se lze dívat z mnoha úhlů. Ten člověk řekne: „Měl jsem sen, a myslím, že to znamená tohle.“ Ty se díváš na toho člověka a říkáš: „Toho člověka znám a myslím, že to znamená tohle.“ Ďábel se na to taky dívá a říká si: „Aha, tímhle bych mohl zmást celou řadu lidí.“ Ale jak se na to dívá Bůh? Vždycky se snažím podívat se nad to a ptám se: „Pro všechno na světě, proč tohle Bůh řekl? O co mu jde? Jak by se na to díval On?“ Vždycky se snažím získat Boží pohled na to zjevení.

Dejme tomu, že za mnou přijde Mary a řekne: „Mám si vzít Billa.“ Její pohled na zjevení je: „Haleluja, vdám se.“ Tvůj pohled na zjevení: „Bill to bude mít těžké.“ Ďáblův pohled: „Cha, cha, cha.“ Boží pohled: „Mary se bude muset naučit oddělit svoje vlastní žádosti od mého hlasu.“ Takže já jí řeknu: „Možná si Billa vezmeš. Možná, že to je pravý výklad. Jak se však budeš cítit, když on si tebe nevezme? Chci jenom vědět, jak se budeš cítit. Nevím, jestli si ho vezmeš.“ Vždycky říkám, že mám jen nějaký názor, a tak se zeptám: „Jak se budeš cítit, když to nedopadne? Bůh učiní, že všechny věci jsou k dobrému. Když si vezmeš Billa, jak to bude k dobrému? Když si ho nevezmeš, jak to bude k dobrému?“ Teď se Mary škrábe na hlavě: „Když si Billa nevezmu, tak budu opravdu zklamaná.“ „No, já jenom přemýšlím, jak ti to bude k dobrému.“ A teď má o čem přemýšlet.

Dám vám příklad: U nás v Kansas City je báječný bratr z Ukrajiny. Je velice prorocky obdarovaný a má velikou víru. Bůh ho zázračně dostal do Ameriky. Byl součástí ruské mafie, i když je mu teprve osmnáct. Je tedy plný víry, modlí se a prorokuje lidem. Ve sboru byla žena, jejíž manžel byl velice nemocný. Podíval se na ni a řekl si: Je hodně smutná. Tak se jí ptal: „Co se děje?“ Odpověděla: „Manžel je těžce nemocný, nemůže pracovat a já mám starosti.“ „Já se za něj tedy budu teď modlit.“ Začne se modlit a má za to, že Bůh mu dává víru k uzdravení toho manžela. Tak řekne: „Tvůj manžel bude uzdraven.“ Ona byla smutná a naráz se zaraduje. Potom přišel za mnou a řekl: „Modlil jsem se za tuto sestru a ona je teď radostná.“ Řekl mi celý ten příběh. Řekl jsem mu na to: „Je uzdraven?“ On se nějak zarazil: „No, ještě ne.“ „Kdy ses za ni modlil?“ „Asi před dvěma, třemi dny.“ „Myslím, že zrovna teď se dostává do deprese a má vztek. Co uděláš, když se ten manžel neuzdraví? Budu se modlit, abys měl pravdu a aby se uzdravil, ale co uděláš, když nebude uzdraven? Musím se tě zeptat na jednu věc: Uzdravil Bůh každého, za koho ses modlil?“ „Ne.“ „Co tedy, Vlado, uděláš jako pokání vůči té sestře, když jsi jí lhal ve jménu Ježíše?“

Podíváme se znovu na zjevení. Pohled toho člověka: „Mám velkou víru a vím, že v Bibli je napsáno, že jeho ranami jsme uzdraveni. Moje víra uzdravuje.“ Pohled druhého člověka: „Někdo mi dal naději. Mám zase naději.“ Pohled ďábla: Ďábel věděl, že Pán neuzdraví tohoto člověka v této chvíli, tak říká: „Ji zabiji taky. To je skvělá příležitost, abych zničil její víru.“ Boží pohled: „Skvělá příležitost, aby se Vlado naučil pokoře. Skvělá příležitost, aby se ta sestra poučila, že jenom to, že

někdo v něco doufá, neznamená, že se to stane.“ Takhle je to potřeba udělat. Zeptat se, co Bůh dělá a proč a jak a zjistit tak Boží pohled.

Chtěl bych nyní s vámi projít jeden sen. Je to sen, který opravdu měla jedna sestra z naší biblické školy. Sen jsem ve třídě přečetl a pak jsem od žáků žádal výklad. Nevěděli jsme však, kdo ten sen měl. V tom snu byla žena v domě svých rodičů a náhle nastalo velké třesení. Otrásal se celý dům. Bylo to tak nebezpečné, že se nemohla ani dostat k oknu. Byla vyděšená v obýváku. Náhle se dům začal pohybovat. Jako by byl nadzvednut větrem a letěl vzduchem. Náhle se octne na řece, uprostřed které je velký ostrov. Dům přistane na tom ostrově. Je tam úrodná půda a něco tam začne růst. A tady se probudila. Co ten sen znamená?

Ve třídě jsme došli k názoru, že v rodině té ženy bude docházet k otřesům. Možná se jako dítě cítila odříznutá od rodičů a měla z toho strach. Možná, že tam nebyly dobré vztahy. Mysleli jsme si to proto, že obraz začíná v domě jejího dětství. Ale potom se jakoby Duchem Božím přemístila a přistála v Boží řece. Uprostřed té řeky je takové útočiště, které vypadá pokojně a má úrodnou půdu, ze které vyrůstá nový život. Je to jednoduché. Sice neznáme všechny konkrétní věci, ale všeobecně to vypadá dobře. Je to velkým povzbuzením pro ženu, která měla sen, protože dává smysl zápasům, které má v životě a povzbuzuje ji k tomu, aby věděla, že přistála na dobrém místě. Takže všichni byli spokojeni. Kromě Kirka.

Kirk je jedním z vedoucích prorocké služby v našem sboru. Je vedoucím oddělení v naší prorocké skupině, která se zabývá výkladem snů a vidění. Je známo, že je v této oblasti velmi obdarovaný. Zrovna byl ve třídě a přihlásil se: „Mám jiný výklad. Pro mě to znamená, že tato žena prožila oddělení od svého sboru. Je v domě svého Otce, to je dům Boží, a je odříznuta od ostatních lidí v Božím domě. Je tam velký vítr a ostrov uprostřed řeky představuje rozdělení církve. Protože uprostřed Boží řeky nemá co dělat žádný ostrov. Čtete si v Bibli. Tam uprostřed Boží řeky nejsou žádné ostrovy. Ve sboru, kde žila, byly problémy, a Pán jí tím chtěl říci, že se tam vyvíjí rozdělení.“ Řekl jsem tedy lidem ve třídě: „Co myslíte, který výklad je správný?“

Když se snažíte zjistit, kdo má pravdu, můžete udělat pět věcí. Nejzřejmější je **zeptat se Boha**. Ale jak jsem právě ukázal, přesto že je to zřejmé, není to vždy přesvědčivé. To je jako když máš o něčem víru, že máš víru na něco, že máš víru na něco. Co jiného by mohlo pomoci rozhodnout, kdo má pravdu? Na co jiného bychom se mohli dívat? Kdybychom mohli zjistit okolnosti, věděli bychom, kterým směrem se vydat. Zde jsme však nevěděli, kdo ten sen měl. Vy to však ve většině případů vědět budete. Můžete s ním mluvit a poznat okolnosti, ve kterých se nachází. V tomto případě bychom se mohli zeptat, zda není ta určitá osoba v situaci, kdy se to v jejím sboru hodně otrásá. Ptáme se tedy Boha a za druhé se můžeme **podívat na okolnosti**. Okolnosti nám pomohou získat moudrost k výkladu.

Za třetí se můžeme **podívat do Bible a jiných knih**. Čtvrtou věc, kterou můžeme použít, **jsou další zjevení**. Měli jsme více zjevení o rozdělení sboru? Pokud jsme

měli více podobných zjevení, povede nás to tímto směrem. Pátou a nejlepší věcí, podle které poznáme, který výklad je správný, je to, **že se to stane**. Když se to stane, tak to víte. Jenom tak se to opravdu dozvíte. Když ten sen byl o rozdělení sboru a k tomu rozdělení došlo, víte, že to byl správný výklad.

Mimochodem, v naší třídě někdo přišel ještě s třetím výkladem. Měli jsme celkem tři možné výklady asi v tomto poměru: 40 pro Kirka, 40 pro Davida a asi 2 pro ten třetí výklad. Správný postoj je, že nejde o to mít pravdu. Jde o to, milovat Boha. Raději se budu mýlit a nemít rozdělení ve sboru, než mít pravdu. Lidé si často myslí, že když měli sen o rozdělení sboru a řeknou to pastorovi, že se to musí stát, aby tím byli sami potvrzeni. Nepřipomíná vám to Jonáše?

Na druhé straně, když mám sen, a v tom snu sám vystupuji, myslím, že jsem nejméně vhodná osoba pro výklad, protože jsem v tom citově zaangażovaný. Často člověk, který měl sen, může při jeho výkladu pomoci, ale myslím, že není moudré nechat výklad pouze na něm samotném.

Pokud máme zmatek v tom, jak to vykládat, můžeme se ptát Boha, můžeme mluvit s tím člověkem, můžeme se podívat do knih, můžeme zkoumat okolnosti, můžeme zkoumat jiná zjevení, která do sboru přišla ve stejné době na podobná témata. Chci říci, že o důležitých věcech Bůh zpravidla mluví k více lidem. Dále můžeme sledovat, jestli se to stane.

Když jsme ve třídě tohle všechno udělali, na konci jedna dívka zvedla ruku a řekla: „Já jsem měla ten sen. Davide, tvůj výklad je ten správný.“ Říkala, že měla těžkosti s rodiči, že se od nich cítila odříznutá. Ale teď, když přistála v našem sboru, má pocit, že je uprostřed Božích záměrů. Je to pro ni jako útočiště a má pocit, že v jejím životě roste něco nového. Bez této informace mohl být Kirkův výklad úplně správný. Když Kirk dokončil svůj výklad, byl jsem jeden z těch, kdo tajně hlasovali pro něj.

(Přepis vyučování z konference „Církev a nadpřirozeno“ - Praha 22.-24.5.1997)

JAK VYKLÁDAT ZJEVENÍ

(hlavní zásady z vyučování Davida Dreilinga)

1. Učiň duchovní vyhodnocení přirozených i duchovních skutečností

Vykládání zjevení je současně dovednost, kterou lze naučit, i dar. Čím více se toho naučíš, tím více funguje dar. Dívej se na toho člověka a svou myslí hodnot', kdo to je a proč asi cítí to, co cítí. A současně se ptej Boha: „Co říkáš Ty? Bože, proč sděluješ tyto věci takovým způsobem?“ Takže rozmlouvej s Bohem a současně vyhodnocuj svou myslí.

2. Jdi od všeobecných ke konkrétním skutečnostem

Má to být pozitivní, nebo negativní věc? Jak ses při snu cítil? Měl jsi radost, nebo strach? Vypadalo to jako varování? Je to od Boha, nebo jsi snil o něčem, co zatěžuje tvoji mysl? Snaž se získat všeobecný pocit a snaž se to redukovat do zásad

a základních pojmů. Snaž se převést symboly ke konkrétním věcem, kterým rozumíme. O všeobecných věcech můžeme mít větší jistotu, než o těch konkrétních.

3. **Začni tím, co vypadá jako nejjasnější a nejsrozumitelnější**

Jdi od jednoduchého ke složitému. Když nám Bůh chce skutečně něco sdělit, zpravidla to říká jednoduše. Vycházejte z toho, co vypadá pravděpodobně a rozumně. Jednoduché věci rezonují v našem duchu více, než ty složité.

4. **Používej knihy**

Bibli vykládej Bibli - mnoho symbolů je v Bibli vysvětleno. Když k nám Bůh mluví skrze vidění a sny, je to často v souladu se symboly, které jsou v Bibli. Existuje též literatura, která tyto věci rozebírá. Pravidlo první zmínky: Kdy je tento předmět poprvé zmíněn v Bibli? Tato první zmínka zpravidla vrhá světlo na jeho význam. Měj určitý názor, ale netvrď to s určitostí. Často se názor později musí trochu poopravit. Nechtěj, aby někdo spoléhal na tvůj výklad a jednal podle tvého zjevení. Nabýt jistotu a udělat rozhodnutí musí druzí sami. Názor se často může proměnit v jistotu v rozhovoru. Mluvte o tom. Přemýšlejte o tom. Mějte rozhovor s tím, kdo měl to zjevení. Ať jsi si jakkoliv jistý, nakonec musíš udělat závěr, že nevíš.

Jaké zjevení je pravděpodobně symbolické a jaké doslovné?

Symbolické > **doslovné**

sny > vidění > dojmy > vnitřní hlas > slyšitelný hlas

Co dělat, když nevíš, který výklad je správný?

1. **Zeptej se Boha**

Zjisti Boží pohled. Zeptej se, proč to Bůh dělá právě takhle. Nauč se oddělit vlastní žádosti od Božího hlasu.

2. **Zjisti okolnosti, ve kterých se nachází člověk, který zjevení přijal**

3. **Podívej se do Bible**

4. **Další zjevení**

Pokud jsme měli více podobných zjevení, povede nás to tímto směrem. O důležitých věcech Bůh zpravidla mluví k více lidem.

5. **Když se to stane, víš, že to byl správný výklad**

Když máš sen a vystupuješ v něm, tak jsi ta nejméně vhodná osoba k výkladu, protože v tom jsi citově zainteresován. Zjevení může mít i několik výkladů a může být určeno i pro několik časových úseků.

6. **Mluv s tím člověkem**

Tvoje identita nesmí být dána obdarováním. Musíš oddělovat svůj charakter od daru. Mnohem důležitější než tvoje služba Bohu je tvůj vztah s Bohem. Z něho má tvoje služba vycházet.

Doporučujeme následující vyučování:

Aleš Mrázek

ŠEST EVANGELIZAČNÍCH STYLŮ

vyučování ve formátu mp3 + manuál v pdf

<http://www.juda.cz/audio/>

Tomáš Korčák

KURZ BOŽÍCH CTITELŮ

(10 lekcí ve formátu PDF k studiu pro jednotlivce i skupinky)

<http://www.juda.cz/2251/kurz-bozich-ctitelu/>

Stephen & Angela Bolerovi

ŠKOLA SLYŠENÍ BOŽÍHO HLASU

vyučování ve formátu mp3 + manuál v pdf (18.-24.8.2008)

<http://www.juda.cz/audio/>

Sbírka na druhou studnu v Mosambiku ukončena

Sbírka na vybudování 2. studny v Mosambiku přes Iris Ministries byla uzavřena ke dni 29.2.2016. Bylo celkem vybráno 154 440 Kč. 7.3.2016 bylo odesláno 6 058 USD (152 934 Kč) na účet Iris Ministries. Poplatky bance za zahraniční převod byly 1 500 Kč. Od Iris Ministries nám byla přislíbena zpráva o vybudování studny. Studny vrtají 2x ročně ve vybraných oblastech.

Sirotčinec Emmanuel v Narasapuru v Indii

Již v roce 2014 jsme dělali sbírku na sirotčinec Emmanuel v Indii. Po ukončení sbírky na studnu v Mosambiku jsme se rozhodli pro minimálně roční podporu tohoto sirotčince. Nachází se ve vesnici Etikulakunta v Narasapuru v oblasti West Godvari v jižní Indii – Andhra Pradesh. Má kapacitu 62 osob, žel kvůli ztrátě sponzorů není naplněn ani z poloviny. Na každé dítě je zapotřebí 25 EUR měsíčně. Také by chtěli udělat rekonstrukci tohoto domu, jejíž rozpočet vychází na 6 000 EUR za materiál. Za vedení této služby je zodpovědný pastor T. Ronald Rajababu, se kterým jsme v kontaktu. Při nedělních shromážděních KS Juda jsou prováděny sbírky (viz rozpis níže), na podúčet můžete peníze vkládat průběžně. Při prvních sbírkách na sirotčinec již bylo v tomto roce vybráno 27 117 Kč a odesláno 1100 USD. Velice děkujeme všem štědrým dárcům a necht' Pán vám odplatí podle slova: *Kdo se smilovává nad chudým, půjčuje Hospodinu, odplatí mu za to, co vykonal.* (Př 19,17)

Náš podúčet na sirotčinec Emmanuel v Narasapuru v Indii:

182-0460842399/0800